

staaende, uden at omfløde det hele nuværende Grundlag for Jagtretten her i Danmark, saa slutte man sig til Udvalgets Indstillinger, og da vil man kunne være vis paa, at Ministeriet fremdeles vil understøtte Sagen. Forslaget under Nr. 5 falder ind under den almindelige Betragtningssmaaede af Sagen, som jeg her har opstillet, og vil altsaa fra Ministeriets Side blive betragtet paa samme Maade.

Kampmann: Da den ærede Ordfører har ytret, at det af mig stillede Forslag af Udvalget var antaget, om ikke for nødvendigt, saa dog for hensigtsmæssigt, og da den ærede Indenrigsminister ligeledes har tiltraadt Forslaget, er det kun Lidet, som jeg endnu behøver at anføre. I den af Udvalget foreslaaede § 1 anføres, at Jagtretten skal kunne indløses af Grundeierne, uden at der i Paragraphen findes nogen Antydning om, at her ved Grundeier skal forbindes noget andet Begreb end det, der almindeligt forstaaes ved Grundeier, og det har ikke været mig klart, at den foreslaaede Lov staaer i en saa nær Forbindelse med den tidligere Forordning om Jagtretten af 20de Mai 1840, at man, naar selve Lovens Indtætt derom indeholder, skal søge Oplysning om, hvem der skal forstaaes ved Grundeier, i Forordningen af 20de Mai 1840. Jeg antog nemlig, at da der kun er Tale i § 1 om Grundeier i Almindelighed, vil man snarest dermed forbinde det sædvanlige Begreb. I Forordningen af 20de Mai 1840 § 6 findes imidlertid nu, om jeg saa maa sige, et særligt Begreb af Grundeier, idet nemlig til denne Klasse henføres ikke alene den, man i Almindelighed forstaaer ved Grundeier, men ogsaa andre Grundeiere, navnlig saaledes som af den ærede Indenrigsminister er bemærket „Beneficiarer“, først nævnes Præster og Beneficiarer og dernæst anføres, at Brugere af Skolelodder vel ogsaa ere at ansee som Grundeiere, men at de dog ikke kunne ansees som Jagtberettigede paa saadanne Skolelodder, der ere udlagte af Fæstejord eller saadan Jord, hvor en Anden end Gieren er den Jagtberettigede; altsaa Brugerne af Skolelodder ville i visse Tilfælde blive at henføre til Grundeiere, og i visse Tilfælde ville de ikke blive det, og jeg har antaget, at der

blandt Andet med Hensyn til Skolelodder kunde opstaae ikke lidet Tvivl, naar man ikke udtrykkeligt henviser til den 6te Paragraph i Forordningen af 20de Mai 1840, hvorefter de herhenhørende Spørgsmaal skulle afgjøres. Jeg vil endnu kun tilføje, at der i Forordningen af 20de Mai 1840 med Hensyn til Grundeiere i den 6te Paragraph endvidere siges, at ogsaa til disse skulle henregnes de Arvefæstere, der have Ret til at sælge og pantsætte deres Jord; det er meget almindeligt i Lovgivningen, at det, naar man under Grundeiere ogsaa vil indbefatte disse, da udtrykkeligt nævnes, at til Grundeiere skulle henføres de Arvefæstere, der have Ret til at sælge og pantsætte; det er vel formeentligen ommeldte Arvefæstere, man i Lovforslagets § 1 har havt for Øie, og jeg har derfor saameget mere antaget, at det vilde være rigtigst, at dette ogsaa udtrykkeligt og utvivlsomt blev udtalt.

J. N. Hansen: Den ærede Ordfører begyndte idag med at udtale en Beklagelse over, om Loven ikke skulde komme ud i nærværende Samling. Dette er en Beklagelse, som vi Andre fuldkommen kunne tiltræde; men dette gjør, at vi tillige meget maae beklage, at Udvalget ikke har seet sig istand til, hurtigere at tilendebringe det Hverv, som var det overdraget med Hensyn til denne Sag. Jeg tvivler ikke om, at Udvalget har gjort sit Bedste, for at ende sit Hverv paa saa kort Tid som mulig; men jeg troer alligevel at være i min fulde Ret til at beklage, at saa lang Tid er medgaaet, i Særdeleshed da det viser sig, at en Deel af denne Tid er medgaaet paa Grund af, at Udvalget har troet det rigtigst og hensigtsmæssigt, at conferere med vedkommende Ministerium. Jeg maa altsaa ogsaa beklage, at vedkommende Ministerium har havt en saa uhyre lang Tid nødvendig, som den, det har brugt til at udtale en Mening med Hensyn til Betænkningen, som jo for en Deel har gjort, at Sagen er trukket saa langt hen. Det er altsaa i og for sig, at jeg beklager denne Conference med Ministeriet, hvormed Tiden er gaaet hen; men jeg har mange flere Grunde, hvorfor jeg meget maa beklage denne Conference, som det nu synes at være kommen paa Gang med at foretage ved enhver Lov eller